

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

A. Fibiger:

FAMILIEN
FIBIGER.

FAMILIEN
FIBIGER

AF

A. FIBIGER
SOGNEPRÆST VED ELIASKIRKEN

TRYKT SOM MANUSKRIFT

KØBENHAVN
MISSIONSTRYKKERIE (VED J. FISCHMANN)
1916

Familien Fibiger.

Af Sognepræst A. FIBIGER.

Efter at jeg, sammen med min Broder, Fuldmægtig *Ad. Fibiger*, der f. T. er her hjemme som belgisk Flygtning, i Sommerferien paa Eskildstrup havde gennemgaaet Stamtavlen over vor Slægt og faaet ret god Rede paa den, indbød min Hustru og jeg alle dem, vi i Vejviseren for København kunde finde af vort Navn, til en Sammenkomst i vort Hjem i Forhaabningsholms Allé 33, *Fredag den 1ste September 1916.*

Der samledes henved en Snes Personer ialt. Og for disse holdt jeg da nedenstaaende Foredrag.

* *
*

Familien *Fibiger* stammer, efter alt hvad der foreligger oplyst, fra Tyskland, hvor der skal findes ikke saa faa af Slægten. De staver dog deres Navn med et eller to stumme tyske e'er: *Fi(e)bi(e)ger*.

Et Eksempel paa, at vi har Slægt dernede, var just ikke saa smigrende, idet der nemlig var en stor Bank-Skandale i Leipzig i Aaret 1902, hvor nogle Bankdirektører havde svindlet med de Penge, Publikum havde betroet dem; og der var desværre en af dem, som hed Fiebiger. Han havde faaet 60550 Mk. i Tantieme i 1895, det var jo ikke saa lidt. Men nu fik han en Bøde paa 8000 Mk.. det var jo ikke saa behageligt, men han slap dog forholdsvis billigere end de andre, hvoraf én fik 5 Aars Tugthus og en anden 3 Aars Fængsel.

Et behageligere Slægtskab med en anden tysk Fiebiger har jeg fundet i Brødremenighedens lille Blad „Be-

thania“, hvor en C. G. Fiebiger til Førelse af sit Hus straks søger „eine unabhängige, christlich gesinnte Frau oder älteres Mädchen.“ Han er „Cigarrenfabrikant“ i Gross-Schönau i Sachsen.

Og da jeg i 1914 paa Rejse kom til München og gik til Postkontoret for at hente Post, fik jeg udleveret en Del Breve, som viste sig at være til en Grosserer Fiebiger, som ogsaa skulde have poste-restante Breve. Det vidner altsaa om, at der er Fibigere den Dag i Dag i Tyskland.

Kand. *Hauch-Fausbøll*, Genealogisk Institut, har i „Personalhistoriske Samlinger“ 1902, 2den Aarg, 4--5 Hefte, udtalt, at Slægten „maaske stammer fra Mecklenborg, hvor der har levet Personer af dette Navn“.

Den Slægt, vi tilhører, indvandrede til Danmark kort efter, at Enevælden var bleven indført, altsaa under Kong Frederik III, ca. Aar 1670. -- Saa vidt vi ved, var der tre Brødre; og det var tre musikalske Brødre. Det er ganske interessant at se, at den musikalske Evne og Interesse har holdt sig i Slægten, i hvert Fald for de Medlemmers Vedkommende, som jeg har kendt.

Af disse tre Brødre var den ene *Instrumentist*, den anden *Hoftrumpeter* og den tredie *Hof-Violoncellist*, og de blev hver Stamfader til sin Gren af Slægten. De to Grene er repræsenterede her i Aften, medens den tredje er uddød.

I.

Fyens-Lollands-Grenen.

Instrumentisten Jørgen Fibiger, blev Stamfader til den *fyensk-lollandske Gren*, som er *uddød*, og hvis sidste mandlige Ætling druknede i Nakskov Fjord Aar 1831; han var Skibsfører. En Datter af ham blev gift med en Brettschneider i Hamburg, en stor Hotelejer og Godsejer, hun døde i 1899, og dermed er Slægten fuldstændig uddød.

Af mere berømte Medlemmer af denne Slægt skal jeg nævne to.

Den ene var en Præst, *Andreas Samsing Mathiesen*

Fibiger, f. 28. Nov. 1730, † 30. Maj 1788 i Fanefjord Sogn paa Møen.

I Henne og Lønne Sogns Vielses-Bog staar der: „I Jesu Nafn! January den 26de blef Jeg 1758 viet til min salig Formands Ænke, Madame Katherina Maria Endorph. — Vielsen udførtes af Hr. Klagenberg af Brøndum.“

Eftermanden i Embedet har saa tilføjet med Misbilligelse af et „Jeg“ i en Kirkebog! — følgende: „Hans Nafn var Andreas Samsing Fibiger, som er forglemt at indføre!“

I Haderslev Amts Beskrivelse omtales han saaledes: „Hr. Andreas Samsing Fibiger, hvilken Apostel (!) Gud satte først til at prædike Saligheds Ord for Henne og Lønne Menigheder i Jylland; men Aar 1764 den 20de Juli for denne Menighed, og i Aaret 1770 den 26de Januar i Phanefjord paa Møen. Gud give ham et i Kristo fornøjet Sind og et roligt Liv.“

Han foretog fra Møen en Rejse sammen med en Gaardmand Christian Nielsen ind til København og besøgte Kong Christian VII og fik af ham Tilladelse til, at Fanefjord Sogns Jorder blev udstykkede til fri Ejendomme, saa man slap for Fæste til Herregaarden. Af Taknemmelighed herover er der i 1869 rejst en Stenstøtte i Fanefjord Skov. Indskriften lyder saaledes:

„Aar 1869 rejste Fanefjord Godsens Ejere denne Sten i taknemmeligt Minde om Forfædre, som 1769 i Fællesskab købte Godset. Her skal med Tak nævnes Præsten *A. S. Fibiger* og Gmd. *C. Nielsen*, der rejste til København og formaaede Kong Christian VII til at være Kautionist.

Lad denne Sten urokket staa,
vor Efterslægt til Minde,
at de igen om 100 Aar
den Frihed og kan finde.“

Den elskværdige gamle Pastor *Bolwig*, som har meddelt mig dette, bemærker følgende: „Jeg har ikke hørt nogen Udtalelse om Fibiger som Præst; — det synes,

som om den store Begivenhed, hvorved Bønderne blev Godsejere, og hvori han havde saa væsentlig Andel, har optaget i sig Sognets hele Interesse for ham.“

Han døde barnløs.

Den anden berømte Mand af den fynske Gren var *Christian Fibiger*, som var Sønesøn af Raadmand i Nyborg *Matthias Fibiger*. Christian Fibiger, som er født 19. Okt. 1749, udvandrede til Amerika, efter Sigende paa Grund af en ulykkelig Kærlighedsaffære. Han kom netop derover paa den amerikanske Frihedskrigs Tid, 1776—1783. Han deltog i Krigen, svang sig op til at blive Oberst og tjente sig siden en stor Formue. Han findes omtalt i en engelsk Bog (history of the battle of Bunker Hill) om det store Slag udenfor Boston, hvor Nordamerika sejrede over England. Han blev gift med en Frøken Elisabeth Carson og døde 20. Sept. 1796. Jeg har en Afskrift af hans Testamente, det er meget kønt og begynder saaledes:

I Guds Navn! Amen!

Fuldkommen overtydet om Livets Usikkerhed og lige-saa om, at jeg skal dø og have en lykkeligere Tilværelse efter Døden, har jeg tænkt det rigtigt at publicere og forklare denne min sidste Vilje og Testament, herved tilbagekaldende ethvert af mig tidligere gjort Testamente. — Først afstaar jeg mit Legeme til Jorden, hvorfra det er kommet, og min syndige Sjæl til Gud, som gav den. -- Mine jordiske Effekter, som jeg dør i Besiddelse af, vil jeg ordne og disponere over paa følgende Maade, efter at min retmæssige Gæld og mine Begravelsesomkostninger ere betalte.“

Det viser sig, i Følge de øvrige Punkter i Testamentet, at han har været meget rig, en betegnende Tradition nævner „en Tønde Guld“ (!), og der er i Slægten gaaet mange Rygter om denne Millionær. Familien Fibiger har altsaa ogsaa — som alle andre ordentlige Familier — sin romantiske Saga paa dette Punkt, og der mangler heller ikke forskellige Kæltringer eller blakkede Jurister, som man mener har tilvendt sig

Arven. Der er nu imidlertid forlængst groet Græs over den Historie, og der er ikke noget at gøre rent juridisk set. Men at Slægten Fibiger lever endnu og er i høj Anseelse i Amerika, er en Kendsgerning.

I Aaret 1900 besøgte nemlig en ung Mand min Broder i Antwerpen og gav ham en hel Stamtavle over sin Slægt, hvoraf det fremgaar, at Christian Fibiger efterlod sig en *Sted- og Adoptivson* Christian Carson Fibiger. I Følge Testamentet kunde han kun faa Lov at beholde Stedfaderens Formue, hvis han tillige vilde overtage hans Navn. Dette gjorde han, og han blev saaledes Stamfader til den højtansete amerikanske Slægt, der bl. a. har talt en Admiral og to Oberster, der alle døde i 1890'erne; — en Statue er rejst i Filadelfia af en Fibiger.

Den omtalte unge Mand var en Sønesøns Søn af ham, der udvandrede. Han var Student, f. 20. Marts 1878, var rejst en Tur til Evropa og kom udelukkende til Antwerpen, fordi han havde hørt, at der var en Fibiger bosat der. Men Familienavnet er altsaa kun fortsat gennem *Adoption*. Hermed er vi færdige med Instrumentistens Gren.

II.

Københavns-Grenen.

Nu kommer vi til den anden, *den københavnske Gren, Hof-Violoncellisten Adolf Fibiger*. Det er min Gren. Om ham ved man ikke noget særligt udover dette, at han blev gift med en Kirurgs Datter, som hed Nille Voltelin, det var jo et efter Datidens Forhold fint Parti. Hans Søn *Johan Fibiger*, f. 1716, † 4. Dec. 1776, var Sergeant ved Holmens faste Stoks III Kompagni, og af hans Søn *Adolf Fibiger* har jeg et meget smukt Maleri, malet af *Erik Pauelsen*. Det er min Oldefader. Hans Ligsten vil De kunne se den Dag i Dag nede ved Holmens Kirke, naar De gaar ind ad Hovedindgangen til højre, — en stor, flad Ligsten. Det var en af de faa Stene, der fik Lov til at ligge, da Sø-Etatens Kirkegaard var bleven anlagt, og Kirkegaarden omkring Kirken indtaget. Paa Stenen staar følgende mærkelige Indskrift:

„Her hviler Støvet af *Adolf Fibiger*. Kgl. Sø-Krigs-Kancelli-Sekretær og Chef for Sø-Etatens 2det Departements Kontor, f. d. 27. September 1750, gift den 8de November 1786 med Margrethe Karoline Holm, ved hende Fader til 2 Sønner, død 13de Maj 1789. — Vandringsmand! naar du, blændet af de andre Gravstenes Pragt, mæt af deres lange Fortællinger, har trættet dit Øje og din Troe, da nedlad dig paa denne beskedne Sten. den byder dig blid Hvile og god Nabolaug.“ —

Fra ham stammer *Hof-Violongens Grens Segl*: en Lilie i et Vaabenskjold og ligeledes paa Hjælmen, samt Bogstaverne A. F.

Denne Adolf Fibiger, som altsaa kun var 39 Aar gammel, da han døde af en Sygdom, der kaldes „Stifflod“ (?), havde en smuk Stilling som Chef for Sø-Etatens andet Departements Kontor. Han var Ven med den datidige liberale Fløj, bl. a. Peter Andreas Heiberg og Malthe Konrad Brun. Da han døde, efterlod han sig kun én Søn; en anden Søn blev født tre Maaneder efter hans Død. — Hans Enke, Margrethe Karoline, født Holm, giftede sig anden Gang med Assessor *Collet*, som blev Guvernør paa de vestindiske Øer. Rahbek omtaler flere Gange „den ædle og aandfulde Fru Fibiger.“ Hun har altsaa ogsaa været med i Kresen ude paa Bakkehuset. To smukke, store, ovale Malerier (af Jens Juel) af *Collet* og Hustru hænger hos min Moder.

Hun fulgte med sin Mand til Vestindien og tog sine to smaa Dreng med sig. Den ældste Søn blev Løjtnant i Marinen, blev gift med Baronesse Bretton, men døde uden at efterlade sig Børn. Den anden var min *Farfader Adolf Christian Fibiger*, f. 26. August 1789, † 1. Maj 1862, som først var gift derovre med en Frøken Hillebrandt. Af dette Ægteskab var der en Datter, som min Moder altid omtaler som „den yndige Eliza“, lige skøn og yndig i Sind som i Skind. Hun døde 21. Marts 1878, og var gift med Oberst, Kammerherre W. v. *Wickede*, Chef for den kgl. Livgarde, den sidste Ætling af en gammel østerrigsk Adelslæg. Ægteskabet var barnløst.

Min Farfader kom senere til København og blev her

gift anden Gang med Hedevig Klingberg. — Han var Fabrikant i København og ejede bl. a. Rabens Palæ paa Hjørnet af Bredgade og St. Annæ Plads, dør har min Far og hans Tvillingebroder ligget paa Knæ ved Vinduet som smaa Drengene i 1839 og set Kong Frederik VI's Lig blive ført ud af København med stor Pomp og Pragt. Palæet er nu Bolig for den engelske Gesandt. De to smaa Tvillingedrengene lignede hinanden saa meget, at man bandt dem et rødt og et blaat Baand om Armen for at skelne dem fra hinanden, og naar deres Bonne gik med dem paa Volden, mødte de ofte Dronning Caroline Amalie, som af og til standsede dem, løftede dem op til sig og kyssede dem.

Min Farfader var tillige Borgerrepræsentant 1840 —1857 (vi har en meget smuk Opsats, en Sølvelefant, der bærer en rød Glasskaal, den fik han som Gave fra sine Kolleger ved sin Afgang fra Borgerrepræsentationen). Han var med i „det historiske Tog“ i Marts 1848, da Borgerne bad Kong Frederik den 7de om en fri Forfatning, for at de ikke skulde drives til „Fortvivlensens Selvhjælp“. —

Desuden ejede han flere saakaldte „Blegdamme“ ved Sortedamssøen, hvor man paa den Tid laa paa Landet om Sommeren, og dør er min Fader født i August 1835 sammen med sin Tvillingbroder. De var de eneste Børn i det Ægteskab. Tvillingbroderen døde 1870, ugift, 35 Aar gl. Han var Fuldmægtig ved „de sjællandske Jernbaner“. Saa var der kun min Fader *Peter Christian Fibiger* tilbage. Han var Direktør her i Byen, og i sit Ægteskab med Annette Marie, f. de Neergaard, havde han tre Sønner, af hvilke den yngste, Johan, f. 1875, døde i Sydafrika 1910, samme Aar som min Fader. Dør var han gift med en dansk Dame, Ragnhild Christensen, og havde to Sønner, som begge døde spæde. Hans Enke bor endnu i Johannesburg.

Min ældste Broder, f. 1865, er Fuldmægtig Adolf Fibiger fra Antwerpen. Jeg har viet ham til en belgisk Dame, Louise van Schevensteen, i den skandinaviske Sømandskirke i Antwerpen. Dør har de boet i 25 Aar, lige

til de nu maatte flygte paa Grund af Tyskernes Er-
obring i Oktober 1914. De har kun et Barn, en Datter
paa 19 Aar, Olga.

Jeg, den mellemste, blev i 1894 gift med Ursula
Rottbøll, har 6 Børn, af hvilke de fem er Døtre, medens
derimod Nr. tre i Rækken er min lange Dreng Børge.
De ser altsaa nu, at Hof-Violongens Gren vil uddø, der-
som Børge dør barnløs. Han er nu 18 Aar.

III.

Saa har vi tilbage den berømteste Gren, *Hof-
trompeteren Christian Fibiger*. Han var tre Gange gift. Hans
Søn, Johan Adolf Fibiger, født 1728 i København, død
1782 som Toldkontrollør i Aalborg, blev Stamfader til
„Thy-Grenen“.

Thy-Grenen.

En Søn af ovennævnte Johan Adolf Fibiger hed Chri-
stian Frederik Fibiger, født 3. April 1763 i Aalborg, død
30. April 1819 som Provst og Sognepræst i Jetsmark. -
Hans Søn Peter Nikolai Fibiger, var ogsaa Provst i Har-
ring og Stagstrup i Thy og var Ven med Peter Christian
Kierkegaard, som var Biskop i Aalborg og Broder til
Søren Kierkegaard. Det samme Tungsind, som plagede
Søren Kierkegaard, lagde sig ogsaa over Broderen, men
han fik stor Hjælp engang af Provst Fibiger, som havde
kendt ham fra Ungdommen. Han kom engang ud til den
gamle Biskop, som havde taget sin Afsked; han sad i
sit sjælelige Mørke og sagde, at han var fordømt og for-
bandet. Da sagde Provst Fibiger: „Læg dig ned paa
dine Knæ!“ og der var en saadan Myndighed over ham,
at Biskoppen uvilkaarligt lystrede. Saa lagde den gamle
Provst sin Haand paa hans Hoved og sagde: „Saa til-
siger jeg dig alle dine Synders naadige Forladelse i Fa-
derens og Sønnens og Helligaandens Navn,“ og tilføjede:
„Det er du døbt til at eje, og Gud fortryder ikke sit Kald
og sine Naadegaver.“ Det gjorde et saadant Indtryk paa
den gamle Biskop, at Tungsindet for en Tid lettede for

ham. Peter Nikolai Fibiger døde 31. Jan. 1880, Biskop Kierkegaard 1888.

Denne Provst Fibiger var gift med en Frøken Frost, Datter af Provst Frost i Jetsmark. Det var Provst Frost, som en Gang paa Juledag holdt den berømte Prædiken „om Nytten af Staldfodring“. I denne forunderlige Juleprædiken sagde han som saa: „Ja, vi har nu i Dag hørt om, at Jesus blev født i en Stald, saa vil vi da nu med hverandre betragte, hvilken Nytte man kan have af Staldfodring,“ og saa gik han over til at udvikle dette. — Denne Prædiken blev indsendt til det kgl. danske Landhusholdningsselskab og belønnet med Selskabets Guld-Medaille. Denne Medaille er desværre forsvundet af Thy-Slægtsens Eje. Jeg var i Forbindelse med Provst Fibigers Datter, Sygeplejerske Frøken Augusta Fibiger. Jeg traf hende i Efteraaret 1904 paa Kommunehospitalet, „tilfældigt“, som man siger, da jeg besøgte en syg derude paa samme Stue. Jeg sad ved hendes Seng og kom til at tale med hende om Frelsen i Jesus Kristus og sang den lille Sang for hende: „Ved Korsets Fod hos Jesus.“ Hun døde den 28. April 1905. Hun havde arvet denne Guld-Medaille, men hvor den senere er bleven af, véd jeg ikke. Men det burde jo Thy-Grenens Medlemmer efterforske.

Peter Nikolai Fibiger havde to Sønner. Den ene var Emil Fibiger, f. 21. Aug. 1846, som først var Sognepræst i sin Faders Embede og siden i Skjelby—Gjedesby (Gjedser) paa Falster, hvor han døde pludseligt d. 12. Januar 1907, medens han paa Kirkegaarden forrettede en Begravelse. Han var en rigt begavet Mand; men gjorde paa mig altid et noget trykket og forsagt Indtryk. Det var ikke let for ham at finde sig til Rette i de falsterske Forhold, der var saa vidt forskellige fra dem i Thy, hvortil han var knyttet med saa dybe Rødder. Men naar han var rigtig oppe, var han som Fortæller ganske glimrende. Jeg glemmer aldrig hans Fortællinger om de rationalistiske Præster, der før hans Tid havde været i Thy. Det var simpelthen mesterligt.

Den anden Søn, Peter Nikolai Frost Fibiger, f. d. 8.

Juli 1850, er nu pensioneret Lærer og bor i Thy, hvor han altid har virket.

Thy-Grenen er ubetinget den mest frugtbare, idet der nemlig efter Præsten er fem Sønner, hvilket er et Sær-syn i den Fibigerske Familie; thi Stamtavlen viser, at der i Reglen vel er født mange Børn (f. Eks. i Snoghøj-Grenen), men at Drengbørnene i stort Antal dør i en spæd Alder. Af disse Sønner har vi her den Glæde at se den ældste, Peter Nikolai Fibiger, som er Tandlæge i Høllertup og hans Frue, som er født Valeur (ingen Børn). Den næstældste, Johannes Fibiger, er Tandlæge og bor paa Trianglen, han er desværre ved Sygdom forhindret i at være til Stede (heller ingen Børn, kun en Adoptiv-datter). — Saa er der Driftsbestyrer Oskar Aage Fibiger og hans Hustru Henriette, født Danielsen, som ogsaa begge er her, de har heller ingen Børn. Den fjerde, Christian Frederik Fibiger, er i Amerika, han har tre Døtre og en Søn. Den femte, Søren Vilhelm Fibiger, er Politibetjent i Nykøbing, Falster, og han har en Søn, Jakob Emil Fibiger, f. 9. Juli 1912, Slægtens Fremtids Haab.

Af fhv. Lærer Fibigers Børn er her til Stede Fru Erlandsen, som er gift med Lærer Jacob Erlandsen, Valby, og vi har faaet en Hilsen fra Søsteren, Fru Julie Jensen, som er gift med Fyrmesteren paa Hesselø. Lærer Fibiger har kun en Søn, Christian Vilhelm Fibiger, f. 11. Febr. 1886, Proprietær paa Øland i Thy, og han har atter en Søn, der hedder Steen Nyby Fibiger og er født 15. Febr. 1915. Af Thy-Grenen er der saaledes foreløbig kun to smaa Drengbørn herhjemme til at bære Navnet videre.

Snoghøj-Grenen.

Saa kommer jeg endelig til den sidste og mest berømte Gren, *Snoghøj-Grenen*. Hoftrumpeteren havde, foruden Sønnen, Johan Adolf Fibiger, Thy-Grenens Stamfader, ogsaa en anden, ældre Søn, *Gottfred Fibiger*, f. i København 1705, † 1752 i Hjørring som By- og Herreds-

skriver i Horns- og Vennebjerg Herreder. Han var en højst ejendommelig Mand. Man sagde, at han var saa pertentlig, at det ofte grænsede til det latterlige. Det har baade Oberst Axel Fibiger i Randers og gamle Biskop Fog fortalt. Han var saa omhyggelig, at hvis han var i Færd med at skrive et privat Brev, og han saa skulde skrive en Kvittering, tørrede han Gaasefjeren af, saa den var ganske ren, og skrev saa Kvitteringen med Kongens Blæk, derefter tørrede han Fjeren af igen og dyppede den i sit private Blæk og fortsatte saa sit Brev. Ligesaa: naar en Bondemand betalte nogle Penge, saa skulde netop disse Penge gaa ind til Kongen, det kunde aldrig falde ham ind at veksle dem til større Mønt. Kongen skulde have, hvad Kongens var.

Han havde en Søn, Gotfred Fibiger, som var juridisk Kandidat, f. 12. Juni 1742, † 22. Jan. 1795. Han skrev til en Ven, han havde i Fredericia, at han skulde gaa ud til Snoghøj og se, om det var noget, der kunde passe for ham og hans juridiske Kundskaber. „I saa Fald,“ skrev han, „maa du ikke manquere at forsikre Jomfru Lindam om min oprigtige Kærlighed til hende.“ Jomfru Lindam ejede nemlig Snoghøj. Hun var en Datter-Datter af Kommandør *Peder Grib*, Tordenskjolds berømte Ven og Kampfælle, f. 1681, † 1757, hvem Kong Frederik d. 4de gav Snoghøj til Løn for hans Tapperhed og tillige en Æreskaarde, som var til at føre med venstre Haand, fordi Peder Grib havde mistet den højre (i Dynekilen?). Hvor mon den Kaarde er bleven af? — Vennen forrettede sit Ærinde, og alt gik i Orden. Jomfru Lindam følte sig tiltalt af Vennens Kærlighedserklæring, og Gotfred Fibiger blev Prokurator og Transportforvalter paa Snoghøj, som saaledes kom i Fibigernes Eje. Slægtens Vaaben er en Grib (eller Grif), oprejst, vendt til højre, — baade paa Hjælmen og i Skjoldet.

Skønt Snoghøj-Grenen er langt den betydeligste, den eneste, der i videre Krese har gjort Fibiger-Navnet kendt, kan jeg dog — eller rettere: netop af den Grund — fatte mig i større Korthed om den, fordi der fore-

ligger et saa rigt trykt Materiale angaaende dens mere berømte Medlemmer.

Jeg nævner her først og fremmest Præsten og Digteren *Johannes Fibigers* „Mit Liv og Levned“, der fortæller indgaaende om Snoghøj-Grenen. Hans Fader, Rektor *Peder Grib Fibiger*, † 1833 i Kolding, oversatte mange græske og latinske Værker. Poul Martin Møller angreb for Resten Oversættelserne og skrev: „Jeg vil lade mig hænge, om jeg ikke paa den Vis ved en Pibe Tobak skal oversætte alle græske Poeter, lige saa hurtigt, som de kan trykkes.“

Johannes Fibigers Broder, Distriktslæge Christian Fibiger, var gift med Forfatterinden *Elfride Fibiger*, født Müller, der døde 2. Jan. 1911. Hendes Søn er den nuværende Professor ved Universitetet, Dr. med. *Johannes Andreas Grib Fibiger*, f. 23. Marts 1867, gift med sit Næstsøskendebarn Mathilde Fibiger, f. 20. Jan. 1863, de har kun et Barn, en Datter, f. 6. Aug. 1900.

Præsten Johannes Fibiger var selv barnløs; men blev Plejefader til sin Kusine, Fru Anna Gjellerups Søn, Digteren Carl Gjellerup.

Om *Johan Adolf Fibiger*, Major, Chef for den militære Højskole, f. 1791, † 1851, og om hans Kuld af „højt begavede, men usundt exalterede Børn“, som Rigsarkivar A. D. Jørgensen kalder dem i sin Udgave af Fru Heibergs Erindringer, maa jeg for ikke at trætte mine Tilhørere - henvise til de fortrinlige Levnedsskildringer, der findes dels i Johannes Fibigers før omtalte Memoirer, dels i Niecen, Frk. *Margrethe Fibigers* Bøger om *Ilia: et Kvindeliv* (Gyldendal 1894), om *Mathilde: Clara Rafael* (P. G. Philipsens Forlag 1891); og om *Adolf: Tidsskriftet Museum* III Hefte, 1894.

Om General *Jacob Scavenius Fibiger*, der en Tid var Krigsminister, og som har indlagt sig „uvisnelige Fortjenester af det danske Artilleri“, kunde der fortælles meget, og ligeledes om Rektor *Otto Fibiger* i Horsens, endelig ogsaa om de yngre i Slægten: Forfatterinden, Frk. *Margrethe Fibiger*, og hendes Søster Octavia, Enke efter Red. af „Flensborg Avis“, *Jens Jessen*; men alt

dette vilde mindst kræve en hel, selvstændig Aften, og jeg maa allerede frygte at have trættet mine Tilhørere.

Men maaske der kunde blive Lejlighed til at udvide og supplere disse Meddelelser, hvis det kunde lade sig virkeliggøre, hvad jeg ved er Skik i andre Slægter, f. Eks. i Familien Fabricius, at hele Slægten samles en bestemt Aften om Aaret paa et Hotel eller lignende, hvor man først spiser en tarvelig Middag sammen, derefter tager hver sine Stamtavle-Papirer frem, og saa skrives der til og streges ud (Fødsler og Dødsfald). Derefter holdes der Slægts-Foredrag til sidst.

Jeg vilde foreslaa, hvis noget saadant kunde blive iværksat for vor Slægts Vedkommende, at Initiativet dertil blev taget af Prof. Johs. Fibiger eller Ingeniør, cand. polyt. Jørgen Nis Fibiger, de to nulevende Overhoveder for Snoghøj-Grenen, da den ubestridelig er Hoved-Grenen.

— — —

Vi burde da sikkert ogsaa skride ind mod saadanne, som *uberettiget* kalder sig med vor Slægtsnavn. Der er nogle, der gør det, og der vil maaske blive flere, efterhaanden som det bliver moderne at kæde to Navne sammen, af hvilke saa efterhaanden det mere almindelige kastes bort, og „dertil er vor Fane dog for gammel og for god.“

— — —

Sluttelig vil jeg blot nævne det Ord, der just i Dag stod i Brødremenighedens lille uvurderlige Løsens-Bog: „*Hvem kalder Slægterne fra Begyndelsen? Jeg, Herren, er med den første og med den sidste er jeg ogsaa*“ (Esaias 41, 4).

Det slog mig, da jeg i Morges tog mit „Ord“, at det netop i Dag lød saaledes. Maatte det passe ogsaa for vor Slægt. Da var den i Sandhed udødelig, thi „*hos Gud er Livets Kilde, og i hans Lys skal vi se Lys,*“ Sal. 36, 10.

Efterskrift.

Det foran meddelte Foredrag vakte — tror jeg at turde sige — en vis Interesse hos de tilstedeværende. Denne gav sig bl. a. Udslag i, at adskillige udtalte Ønsket om at faa det trykt.

Først nu har jeg naaet at faa det renskrevet og sender det nu i Trykken samtidig med *fire Stamtavleblade* over

- 1) Fyen—Lollands-Grenen.
- 2) Københavns-Grenen.
- 3) Thy-Grenen og
- 4) Snoghøj-Grenen.

Af disse vil man let kunne finde ud af de nærmere Forhold for de i Foredraget omtalte Personer.

Ved Henvendelse til Hr. Kunstmaler *Robert Fibiger* har jeg faaet oplyst, at hans Fader er indvandret hertil fra Bautzen i Sachsen. Hr. Robert F. har ingen Søskende, ej heller nogen Børn. Han er ikke optaget paa Stamtavlen, hvor han jo maatte staa for sig selv.

Med Hensyn til Stamtavlerne følger jeg det samme Princip, som bruges f. Eks. i Adels-Kalenderen, idet jeg kun medtager dem, som har *direkte* Forbindelse med selve Navnet. Børn eller Adoptivbørn af Familier, hvor Moderen (Adoptivmoderen) er en født Fibiger, der bliver indgiftet i en anden Familie, udgaar saaledes af Stamtavlen, da denne ellers vilde svulme altfor uforholdsmæssigt op, og Overblikket derved vilde svækkes.

Jeg beklager, at jeg ikke ser mig i Stand til at forære disse Ting til Familiens Medlemmer. Paa Grund af den begrænsede Købekres har jeg kun turdet lade trykke 100 Eksplr. ialt.

Det skulde glæde mig, om de ærede Familiemedlemmer vilde meddele mig eventuelle Rettelser og Tilføjelser, ligesom jeg gerne vilde høre Deres Mening om Forslaget angaaende en eventuel aarlig Familiesammenkomst, som vi saa maaske maatte bede Hr. Professor Fibiger om at tage Initiativet til.

Med venlig Familiehilsen.

Deres ærbødige

A. FIBIGER.

DIS-Danmark

1 0 5 6 0 4